

pentru ca s'ie nekontenit în ferve; lăzimea rătăci balonului se opune la evaporarea metalului: în această operație, mercurul absoarbe oxigenul aerului și se transformă puțin câte puțin în solzi mici kristalini de zirconiu și fier, pe care chimicii cei vechi numeau precipitatul.

2° Se prepară înk oxidul de mercuriu puțin și kristalizat, zărnind la o calcinare kmpătată azotatul de mercuriu. Starea acestei stări esențiale o mare influență asupra proprietăților fizice ale deutoxidului de mercuriu, precum a rezistenței acesteia D. Gay-Lussac. Azotatul de mercuriu în zărnire dă un oxidu zărnit galben portocaliu. Azotatul în kristale mari dă iarși un oxidu galben portocaliu, dar kristalin. Spre a avea deutoxidul puțin și kristalin, precum se cere în comerț, trebuie a calcina azotatul de deutoxid de mercuriu kristalizat în kristale mici.

3° Se poate forma iarși, după D. Millon, oxidu de mercuriu puțin pe cale zmedă, descompunând prin spălătură prelăzite acetat de bi-oxid de mercuriu sau azotat de mercuriu tribasic, sau și traktind prin alcali oxichloruri de mercuriu, care au pentru formă: $\text{HgCl}_2, 4\text{HgO}$ — $\text{HgCl}_2, 2\text{HgO}$. Ast-fel preparat, oxidul de mercuriu zărnit forma kristalină a oxichlorurilor din care provine.

4° Oxidul de mercuriu anhidru poate fi dobândit pe cale zmedă, descompunând bi-chlorurul de mercuriu printr'un prios de potass, de sodă sau de apă de calce. Oxidul preparat prin această din zrmă metoadă este tot d'azna galben și amorf.

Proprietăți. — Deutoxidul de mercuriu poate fi galben sau puțin; s'ie încă akum kă zărnit kă s'ie aceste două stări manifestă câte-va proprietăți diferite: așa, oxidul galben și calcinat este atakat prin chloru kă mult mai mare înlesnire decât oxidul puțin.

D. Millon a rezistență kă oxidul de mercuriu galben se combină la rece kă acidul oxalic, iar oxidul puțin și este atakat prin acest acid. O dizoluție alcoolică de bi-